

VI.

§ 25.

Naar et Ulykkestilfælde er foregaaet under saadanne Omstændigheder, at det efter Lovgivningens Regler paahviler Arbejdsgiveren at yde Erstatning for den skete Skade, er den Tilfældekomne eller hans Efterladte berettigede til ved sædvanlig Rettergang hos ham at indtale det Beløb, hvormed saadan Erstatning maatte overstige den ved nærværende Lov hjemlede Understøttelse, ligesom Anstalten af Arbejdsgiveren kan fordrø sig holdt skadesløs for de den paadragne Udgifter i alle saadanne Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed selv har forvoldt Skaden.

§ 26.

De fornødne Obergangsbestemmelser, som maatte kræves til Indordningen af hidtil bestaaende Forhold under den ved nærværende Lov hidførte Ordning, træffes af Indenrigsministeren.

§ 27.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1890.

Regjeringen bemyndiges til ved Rgl. Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Bepælsler, som maatte følge af disse Vers særegne Forhold.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Blandt de Arbejderklassens økonomiste Forhold vedrørende Spørgsmaal, som i de forskjellige Lande have trængt sig frem med Krav paa Løsning ved Statsmagts Hjælp, har Spørgsmaalet om Arbejdernes Sikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Udførelsen af Arbeidet indtaget Blads i første Række, idet den Erkjendelse med større og større Styrke har gjort sig gjældende, at det Krav paa Erstatning, som ifølge Lovgivningens almindelige Regler kan tilkomme Arbejderne fra Arbejdsgiverens Side i Tilfælde af dennes Skyld, kun yder et utilstrækkeligt Værn for Arbejderne. Allerede for den ved Rgl. Resolution af 20de September 1875 nedsatte Kommission til Undersøgelse af Arbejderforholdene blev det nævnte Spørgsmaal heri Landet fremdraget, og Kommissionens Betænkning indeholdt ogsaa et Forslag til en, dog nærmest foreløbig

Ordning af dette Forhold. Da der imidlertid siden Afgivelsen af nævnte Kommissions Betænkning havde fundet omfattende Overveielser Sted i andre Lande angaaende det omhandlede Spørgsmaal, og da navnlig Sagen tildels var bleven bragt ind i en ny Bane ved den i Tyskland den 6te Juli 1884 udkomne „Unfallversicherungsgesetz“, ansaa man det for rigtig, inden der heri Landet stredes til Lovgivning angaaende dette Forhold, at samtlige herhenhørende Spørgsmaal under særligt Henblik til den i Tyskland tilveiebragte Ordning paany gjordes til Gjenstand for Undersøgelse af en sagtydig Kommission, og en saadan blev derfor under 4de Juli 1885 nedsat af Indenrigsministeriet.

Af sidstnævnte Kommissions Betænkning, som med tilhørende Bilag er tilstillet Rigsdagen, vil det ses, at Kommissionens